

عنوان مقاله:

بکارگیری دانش مردمی جهت احیای گز روغنی در توسعه پایدار منابع طبیعی (مطالعه موردی دهستان مارز- شهرستان قلعه گنج-استان کرمان)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی چالش های زیست محیطی و گاهشناسی درختی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

صادق حیدری کهنعلی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، دانشکده منابع طبیعی، گروه مرتعداری

قدرت الله حیدری - عضو هیات علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

حسن زالی - عضو هیات علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

استفاده از دانش بومی در شناسایی گیاهان دارویی، صنعتی و خوراکی از اهمیت زیادی برخوردار است. در روند توسعه پایدار منابع طبیعی ضرورت حفاظت، نحوه بهره برداری و مدیریت پوشش گیاهی در مناطق جنوب شرق ایران امری اجتناب ناپذیر است. هدف از این بررسی به کارگیری دانش بومی مردم منطقه مارز جهت احیاء و استفاده گیاه بارزش گز روغنی است. این پژوهش کیفی با انجام پیمایش و مصاحبه های عمیق و غیر ساختاری بر اساس سیئولات محوری اطلاعات مربوط به کاربردهای سنتی و همچنین نحوه تکثیر و پراکنش درخت گز روغنی در منطقه مارز جمع آوری گردید. نتایج جمع بندی نظرات مصاحبه شوندگان نشان می دهد برگ، بذرها و ریشه این گیاه اثر درمانی در درمان روماتیسم، گلو درد، تنظیم فشارخون و التهابات روده دارد. بعضی از مردم منطقه از روغن موجود در دانه های آن به عنوان چاشنی غذاهای محلی و یا مستقیم به صورت آجیل استفاده می کنند، در خصوص نحوه تکثیر و پراکنش درخت گز روغنی در منطقه نتایج نشان می دهد بهترین زمان کاشت این گیاه در اواخر فصل پاییز و از طریق دانه در خاک های کم عمق نقاط کوهستانی و صخره ای است. مردم محلی منطقه مارز اعتقاد دارند گیاه گز روغنی در سال های کم باران بذر بسیار زیادی تولید می کند، به نظر می رسد اثرات تنش خشکی در نوسان میزان بذر موثر باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، دانش بومی، گز روغنی، گیاهان دارویی، قلعه گنج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/788224>

